

Απόστολος Πιερρής

«ΤΟ ΠΙΟ ΦΡΙΧΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟ ΘΑ ΗΤΑΝ ΝΑ ΣΩΘΟΥΜΕ»

οὐδέ τι δαιτὸς
ἔσθλῃς ἔσσεται ἥδος, ἔπει τὰ χερεῖονα νικᾷ.
Ὅμηρος, Ιλιάς, Α 576-6
[και οὔτε το καλό
φαγοπότι δεν θάχει ευχαρίστηση, αφού νικάν τα χειρότερα]

τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών·
μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδέν· ἀλλ' οὐντυγχάνων
τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἦν τιθῆ, πράσσει καλῶς.
Ευριπίδης, Βελλεροφόντης, Fr. 289 N
[με την πραγματικότητα δεν πρέπει να οργιζόμαστε·
γιατί καθόλου δεν την νοιάζει· αλλά αυτός που αντιμετωπίζει
τα πράγματα τοποθετώντας τα σωστά, πάει καλά]

Πάψετε πια να εκπέμπετε το σήμα του κινδύνου,
τους γόους της υστερικής σειρήνας σταματήστε,
κι αφήστε το πηδάλιο στην τρικυμίας τα χέρια!
Το πιο φριχτό ναυάγιο θα ήταν να σωθούμε!
Κώστας Ουράνης, Πάψετε πια..., νν. 1-4

Τα τρία παραθήματα συνοψίζουν την τραγική κατάσταση της χώρας μας σήμερα.

Ένα. Το ΝεοΕλληνικό Σύστημα οικοδομήθηκε έτσι ώστε να νικάν τα χειρότερα. Εμπέδωσε καθολική Αναξιοκρατία. Καλλιέργησε την Υποकुουλτούρα της Χαμοσύνης. Κερδίζουν συστηματικά οι λάθος άνθρωποι, επικρατούν μεθοδικά οι λάθος ιδέες, καθοδηγούν απαρέγκλιτα οι λάθος αξίες. Φτήνια, κακογουστιά, πιθηκισμός παντού.

Δύο. Το ΝεοΕλληνικό Σύστημα, όντας τέτοιο, δεν στέκεται σωστά μέσα στην πραγματικότητα και δεν χειρίζεται σωστά τα πράγματα. Έχει φτιάσει τον δικό του κόσμο χωρίς επαφή με την πραγματικότητα. Ιδεολογεί χυδαία και ηθικολογεί υποκριτικά. Και κοιτάει το ίδιο συμφέρον του σε αντίθεση με το καλό της κοινωνίας.

Τρία. Είμαστε στα έσχατα. Χειρότερα από τους χρόνους της Επανάστασης του 1909.

Χειρότερα από τους χρόνους της Επανάστασης του 1821. Η μόνη σωτηρία μας είναι να μη σωθούμε. Δηλαδή να μη σωθεί το Σύστημα, το Καθεστώς Leviathan. Η σωτηρία της Κοινωνίας των Δημιουργών είναι να χαθεί το παρασιτικό ΝεοΕλληνικό Σύστημα που την πνίγει. Τόσο απλά.

Μέσα στην τρικυμία, οι καιροί είναι ευσίωνοι. Αρκεί να δούμε την ουσία του προβλήματος και να βάλουμε σωστά τα πράγματα στη θέση τους – όχι στη θέση που το Σύστημα τα βάζει. Στον διεθνή χώρο το ΝεοΕλληνικό Σύστημα είναι ένα απεχθές παίγνιο. Ένας αηδιαστικός γελωτοποιός. Και του συμπεριφέρονται ανάλογα. Για να μας δείξουν ότι δεν έχει εξωτερικά ερείσματα. Στην πλατεία της Μαδρίτης το Σύνθημα έπεσε: «Σιγά, μη φωνάζετε και ξυπνήσουν οι Έλληνες!». Προσέξτε λαέ: σε λίγο η περιφρόνηση θα έλθει στην πλάτη μας και η κοροϊδία στην όψη μας, όχι μόνο στο Σύστημα.

Η απαξίωση του Καθεστώτος Συστήματος στο διεθνές πεδίο είναι δεδομένη. Και δεν έχει σχέση με κομματικές πολιτικές. Το Βατερλώ της προηγούμενης Κυβέρνησης του Καθεστώτος ήταν Στρατηγικό και αποκρυσταλλώθηκε στη Νατοϊκή Σύνοδο του Βουκουρεστίου. Από τότε η Αμερική δεν συνομιλούσε καν πια επί της ουσίας με την ηγεσία της χώρας μας. Το Βατερλώ της τωρινής Κυβέρνησης του Καθεστώτος είναι Οικονομικό και σφραγίστηκε με την μπουφόνικη φάρσα της «υπερήφανης» αντίδρασης της στην κοινοποίηση προσυμφωνημένων αποφάσεων με την Τρόικα. Από τότε η Τρόικα δεν συνομιλεί κατ' ουσίαν με την ηγεσία της χώρας μας.

Και παραπάνω. Η Διεθνής Κοινότητα δεν διαδηλώνει μόνον εμπράκτως την απαξίωσή της προς το ΝεοΕλληνικό Σύστημα. Αλλά πια προβαίνει και σε ρητή έκφραση της περιφρόνησής της προς αυτό. Προ καιρού σημαίνοντες σύμβουλοι της Γερμανικής Καγκελαρίας είχαν δηλώσει σε ειδικά προσκεκλημένους κορυφαίους Ευρωπαίους δημοσιογράφους ότι δεν έχει νόημα να συζητάς με Έλληνες πολιτικούς και οικονομικούς υπευθύνους γιατί δεν βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο. Δεν καταλαβαίνουν. Είναι, είχαν πει, «σαν να προσπαθείς να εξηγήσεις τη Θεωρία της Σχετικότητας του Einstein σε παιδιά του νηπιαγωγείου». Πιο πρόσφατα («Ελευθεροτυπία», 26 Απριλίου 2011) αξιωματούχοι του ΔΝΤ δήλωναν ότι το στενό περιβάλλον του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών (διάβαζε και ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός Οικονομικών) «φλυαρούν και μιλούν ακατάπαυστα από καθαρό ερασιτεχνισμό, χωρίς να ξέρουν για ποιο θέμα μιλούν και πώς να διαχειριστούν την κρίση... Το να μιλούν απευθείας με ξένους δημοσιογράφους τους κάνει να νοιώθουν σπουδαίοι...».

Το ΝεοΕλληνικό Καθεστώς και η πολιτική του εξουσία έχασαν το διεθνές παιχνίδι σε τρία μέτωπα. Πρώτον και βασικό, γιατί οδήγησαν τη χώρα τους σε δεινή κρίση ύπαρξης μέσα από τις καλύτερες συγκυρίες που είχε η Ελλάδα για αιώνες: την απελευθέρωση του περιφερειακού πεδίου με την κατάρρευση του Σιδηρού Παραπετάσματος, την επικράτηση

της παγκοσμιοποίησης και την ένταξη της χώρας στην Ε.Ε. και στην Ευρωζώνη. Δεύτερον, γιατί έδειξαν παντελή ανικανότητα να καταλάβουν τα αίτια της τερματικής κρίσης της χώρας τους και να την αντιμετωπίσουν. Και τρίτον και αποφασιστικό, γιατί επιχείρησαν να μεταφέρουν την ευθύνη για την κατάντια από τους ίδιους στην κοινωνία μας, νομίζοντας ότι έτσι δικαιολογούνται για την αποτυχία. Το τελευταίο («μωραίνει Κύριος ον βούλεται απολέσαι») τους σακάτεψε. Δεν κατάλαβαν ότι δημοκρατική νομιμοποίηση και ευθύνη πάνε μαζί. Η ηγεσία οδηγεί, δεν έπεται. Άλλως δεν έχει λόγο ύπαρξης. Οι ξένοι τους περιφρόνησαν.

Οι ξένοι ξέρουν ότι το ΝεοΕλληνικό Σύστημα είναι η αιτία του προβλήματος της Ελλάδας. Και ότι οι επίσημοι και παρατρεχάμενοι άνθρωποι του Συστήματος είναι αδαείς ανίκανοι που πιθηκίζουν πολιτισμό, πρόοδο και Ευρώπη. Και μας το λένε. Τους διασύρουν για να καταλάβουμε αυτό που έπρεπε να ξέρουμε. Ότι όχι μόνο το Καθεστώς Σύστημα της χώρας είναι καταστροφικό για την κοινωνία των δημιουργών, αλλά και ότι δεν έχει την παραμικρή στήριξη στη διεθνή κοινότητα. Πουθενά. Άρα εναπόκειται σε μας να το αποτινάξουμε. Τώρα μάλιστα που κρέμεται στον αέρα.

Η αποτίναξη του ζυγού του Καθεστώτος είναι συνθήκη *sine qua non* για οποιαδήποτε θετική εξέλιξη.

Και τι κάνουμε μετά;

Να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους. Το υπέρογκο δημόσιο χρέος και τα υπερτροφικά ελλείμματα του Κράτους είναι συμπτώματα της νόσου, δεν είναι η αιτία της. Η αιτία είναι η στρεβλή δόμηση του ΝεοΕλληνικού Συστήματος. Έχω γράψει για τις πολιτιστικές, πολιτειακές, οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές παραμέτρους της στρέβλωσης ενός φυσικού, ελεύθερου συστήματος, από την οποία υποφέρουμε. Και για την οικονομική διάσταση τουλάχιστον, κομίζω γλαύκας εις Αθήνας (τις αρχαίες, φυσικά!). Δήλωσε ο Ολλανδός Υπουργός Οικονομικών σε συνέντευξή του στους *Financial Times Deutschland* (26 Μαΐου 2011): «Μεγάλα τμήματα της Ελληνικής Οικονομίας δεν είναι μόνο σοσιαλιστικά, αλλά σχεδόν κομμουνιστικά οργανωμένα... Η συλλογή των φόρων είναι πάντα ελλιπής, υπάρχει πάρα πολύ γραφειοκρατία και ρυθμιστικό πλαίσιο, πάρα πολλά μονοπώλια και διαφθορά και η αγορά εργασίας δεν είναι αρκετά ελαστική».

Ας επικεντρωθούμε στην οικονομία. Τονίζω πάντως πάλι ότι κανένα βήμα προόδου δεν θα κάνουμε σε κανέναν τομέα αν δεν αντιμετωπίσουμε την κρίση συνολικά σε όλες τις διαστάσεις της και σε όλο το βάθος της.

Έχω κάνει εμπεριστατωμένες αναλύσεις της ουσίας του οικονομικού μας προβλήματος. Με δυο λόγια. Μια τεχνητή ολιγαρχία με φεουδαρχική οργάνωση των βασικών οικονομικών λειτουργιών της κοινωνίας και στενή διαπλοκή με έναν κρατικό γιγαντισμό προς εξυπηρέτηση ολιγαρχικών και κομματικών συμφερόντων.

Το καίριο ερώτημα λοιπόν είναι: πώς το εξαφανίζουμε αυτό το στρεβλό σύστημα και πώς εδραιώνουμε στη θέση του ένα φυσικό και ελεύθερο σύστημα που ταυτόχρονα να ταιριάζει στην αγωνιστική φύση του Έλληνα και να συντονίζεται με το Άνυσμα της Ιστορίας στο δυναμικό παρόν;

Η απάντηση είναι καθαρή αν σκεφθούμε τι εξέθρεψε και δυνάμωσε αυτό το Σύστημα τις τελευταίες δεκαετίες. Που δεν είναι άλλο από την παντοειδή προστασία της Ε.Ε. και της Ευρωζώνης. Δεν λέω φυσικά ότι φτάνει οι «Ευρωπαίοι» για την αποτυχημένη χώρα μας. Τέτοιες βλακώδεις αποποιήσεις ευθυνών και απόδοσής τους εδώ και εκεί είναι χαρακτηριστικές του γελοίου ΝεοΕλληνικού Συστήματος. Θυμηθείτε τα φαιδρά περί του «ξένου παράγοντος» που διακατείχαν την στρατηγική ασκεψία των ηγετικών ομάδων του

τόπου από τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και μετά. Φυσικά λοιπόν και η ευθύνη βαρύνει το ΝεοΕλληνικό Σύστημα που έκανε τέτοια ολέθρια χρήση των μεγάλων ευκαιριών που μας έδωσε η ένταξη στην Ε.Ε. και την Ευρωζώνη. Το Σύστημα μετέτρεψε την ευκαιρία για τη χώρα σε στέρηση της στρεβλής κυριαρχίας του πάνω στην κοινωνία. Το γεγονός όμως παραμένει ότι χωρίς την Ευρωπαϊκή «προστασία» και την Ευρωπαϊκή ονείρωση θα είχαμε απαλλαγεί από το Σύστημα πριν αυτό οδηγήσει τη χώρα στην καταστροφή. Και γι' αυτό πρέπει να κόψουμε την προστασία αυτή τώρα που είναι καιρός. Η προστασία πήγε στο Σύστημα, όχι στη χώρα. Τώρα που η Ευρωζώνη έχει η ίδια κρίση, που οι συσχετισμοί ισχύος αλλάζουν στην Ευρώπη, και που η στρατηγική της οικονομικά ηγεμονικής Γερμανίας αναπροσανατολίζεται, σκληραίνουν τη στάση προς το παρασιτικό ΝεοΕλληνικό Σύστημα. Αλλά το ενδεχόμενο χαλαρότερης προσέγγισης όταν η κρίση τους παρέλθει το οξύ σημείο της και ενώ το Σύστημα εδώ θα έχει επιβιώσει εις βάρος της κοινωνίας μας είναι κάτι που πρέπει να συνυπολογίσουμε.

Καλύτερα να μείνουμε μόνοι τώρα, να οικοδομήσουμε ένα σωστό σύστημα ελεύθερης οικονομίας, να δυναμώσουμε πραγματικά και όχι δοτά, να προκόψουμε σαν δημιουργοί και τότε να σταθμίσουμε από θέση σχετικής ισχύος την επανένταξή μας στο Ευρωπαϊκό Σύστημα που θα είναι εν ισχύι τότε, πιθανότατα ένα περιορισμένο, αλλά σκληρό Σύστημα περί τη Γερμανία. Φρόνιμα, νοικοκυρία και ρεαλιστικά πράγματα.

Έτσι κι αλλιώς την οδύνη της αναγκαίας προσαρμογής θα την υποστούμε. «Η σκληρότερη αλήθεια σήμερα είναι ότι είμαστε αναγκασμένοι να υποστούμε περαιτέρω μείωση του βιοτικού μας επιπέδου» (Δασκαλόπουλος, 24 Μαΐου 2011). Σωστά. Θα πάμε στην πραγματική θέση της χώρας μας, όχι τη φανταστική. Το Καθεστώς έφτιαξε μια φούσκα και τώρα η βόμβα έσκασε στα χέρια του. Ευτυχώς λέω, αρκεί να φροντίσουμε ώστε η έκρηξη να ξεπαστρέψει το Σύστημα, περιορίζοντας, όσον ενδέχεται, τις επιπτώσεις στην κοινωνία των δημιουργών. Και ο περιορισμός των επιπτώσεων θα γίνει αν κόψουμε τον ομφάλιο λώρο που συνδέει το Σύστημα με την Ευρωζώνη. Γιατί αυτός λειτούργησε και θα λειτουργήσει σαν σωλήνας σύνδεσης που κρατάει σε ψευτοζωή έναν κλινικά νεκρό. Εκτός λοιπόν Ευρώ με ταυτόχρονη σάρωση του πολιτικού συστήματος, νέο πολιτειακό σύστημα και νέους πολιτικούς σχηματισμούς και νέους ανθρώπους που θα δρομολογήσουν νέες εξελίξεις στον πολιτισμό και επιτέλους τη θεμελίωση ελεύθερης οικονομίας χωρίς αγκυλώσεις. Συνολική, ριζοσπαστική, ειδωλοκλαστική, ελευθεροκεντρική Στρατηγική. Γίνεται. Αλλά χρειάζεται Σολώνεια σοφία και Θεμιστόκλεια πυγμή. Τέρμα τα μαλακά και πολυγαμικά, όσο και τα ξύλινα και κουτοπόνηρα.

[Δημοσιεύθηκε στην "ΕΞΠΡΕΣ" Κυριακή 29 Μαΐου 2011]